

Liturgia Godzin o Najświętszym Obliczu

I NIESZPORY

K. † Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu.
W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

HYMN

1 Ach, z oczu mego Pana
spływają krwawe łzy
po Twarzy, której rany
opluwa tłum i łzy.

Ref: Oblicze najbogatsze,
wśród nędzy ludzkiej ram,
niech wciąż na Ciebie patrzę
i ogień w sercu mam.

2 I żłobią zwolna cicho
ślady szkarłatnych smug,
za naszą ludzką pychę
spłacają Boski dług.

Ref: Oblicze najbogatsze...

3 Pragniemy Ciebie kochać,
wiernymi zawsze być,
swym życiem wynagradzać
i dla Twojej chwały żyć.

Ref: Oblicze najbogatsze...

4 Tobie o Chryste, Panie,
Podziękę chcemy nieść.
Wraz z Ojcem, Duchem Świętym
Niech będzie chwała, cześć. Amen.

PSALMODIA

1 ant. Twoje oblicze * ujrzą ludzie prawi.

Psalm 27 (26)

Bóg moim światłem

Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat (J 16, 33b)

I

Pan moim światłem i zbawieniem moim, *
kogo miałbym się lękać?

Pan obrońcą mego życia, *
przed kim miałbym czuć trwogę?

Gdy mnie osaczają złoczyńcy, *
którzy chcą mnie pożreć.

Oni sami, moi wrogowie i nieprzyjaciele *
chwieją się i padają.

Nawet gdy wrogowie staną przeciw mnie obozem, *
moje serce nie poczuje strachu.

Choćby napadnięto mnie zbrojnie, *
nawet wtedy ufność swą zachowam.

O jedno tylko Pana proszę i o to zabiegam, +
żebym mógł zawsze przebywać w Jego domu *
po wszystkie dni mego życia.

Abym kosztował słodyczy Pana, *
stałe się radował Jego świątynią.

W namiocie swoim mnie ukryje *
w chwili nieszczęścia.

Schowa w głębi przybytku, *
na skałę mnie wydzwignie.

Teraz wysoko podnoszę głowę nad nieprzyjaciół, *
którzy mnie osaczają.

Złożę w Jego przybytku radosne ofiary, *
zaśpiewam i zagram psalm Panu.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Twoje oblicze / ujrzą ludzie prawi.

2 ant. Będę szukał oblicza Twego, Panie, / nie zakrywaj przede mną swojej twarzy.

II

Niektórzy wystąpili i zeznali fałszywie przeciw Jezusowi (Mk 14, 57)

Usłysz, Panie, kiedy głośno wołam, *
zmiłuj się nade mną i mnie wysłuchaj.

O Tobie mówi moje serce: +
"Szukaj Jego oblicza!" *

Będę szukał oblicza Twego, Panie.

Nie zakrywaj przede mną swojej twarzy, *
nie odtrącaj w gniewie Twego sługi.

Ty jesteś moją pomocą, więc mnie nie odrzucaj *
i nie opuszczaj mnie, Boże, mój Zbawco.

Choćby mnie opuścili ojciec mój i matka, *
to jednak Pan mnie przygarnie.

Naucz mnie swojej drogi, Panie, +
prostą prowadź mnie ścieżką,
aby nie zwiedli mnie moi wrogowie.

Nie wydawaj mnie na łaskę nieprzyjaciół moich, +
bo przeciw mnie powstałi kłamliwi świadkowie *
i ci, którzy dyszą gwałtem.

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana *
w krainie żyjących.

Oczekuj Pana, bądź mężny, *
nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Będę szukał oblicza Twego, Panie, / nie zakrywaj przede mną swojej twarzy.

3 ant. Chrystus obarczył się naszym cierpieniem, * On dźwigał nasze boleści.

Pieśń

1 P 2, 21-24

Dobrowolna męka Chrystusa, Sługi Bożego

Chrystus cierpiał za was i wzór wam zostawił, *
abyście szli za Nim Jego śladami.

On grzechu nie popełnił, *
a w Jego ustach nie było podstępu.

On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, +
kiedy cierpiał, nie groził, *
lecz oddawał się Temu, który sędzi sprawiedliwie.

On sam, w swoim ciełe, *
poniósł nasze winy na drzewo,
Abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, *
a żyli dla sprawiedliwości.

Krwią ran Jego *
zostaliście uzdrowieni.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Chrystus obarczył się naszym cierpieniem, * On dźwigał nasze boleści.

CZYTANIE

1Kor 2, 7-10a

Głosimy tajemnicę mądrości Bożej, mądrość ukrytą, tę, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej, tę, której nie pojął żaden z władców tego świata; gdyby ją bowiem pojęli, nie ukrzyżowaliby Pana chwały; lecz właśnie głosimy, jak zostało napisane, to, czego ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Był jak baranek na rzeź prowadzony, / a kiedy Go dręczono, nie otworzył ust swoich i na śmierć Go skazano, * Aby życie przywrócił swojemu ludowi. **W.** Był jak baranek. **K.** Na śmierć ofiarował siebie i do przestępców był zaliczony. **W.** Aby życie. **K.** Chwała Ojcu. **W.** Był jak baranek.

Ant. do pieśni Maryi: Uczyniłem twarz moją jak głąz * i wiem, że wstydu nie doznam.

Wielbi dusza moja Pana *

i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.

Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. *

Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *
a Jego imię jest święte.

Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *
nad tymi, którzy się Go boją.

Okazał moc swego ramienia, *

rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.

Stracił władców z tronu, *

a wywyższył pokornych.

Głodnych nasycił dobrami, *

a bogatych z niczym odprawił.
Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *
pomny na swe miłosierdzie,
Jak obiecał naszym ojcom, *
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. do pieśni Maryi: Uczyniłem twarz moją jak głąz * i wiem, że wstydu nie doznam.

PROŚBY

Dzięki składajmy Chrystusowi Panu, który umierając na krzyżu obdarzył nas życiem. Z całego serca zanośmy do Niego nasze błaganie.

Okaż nam, Panie, światło Twojego Oblicza.

Ty powierzyłeś naszemu papieżowi N. troskę o wszystkie Kościoły,
- obdarz go niezłomną wiarą, żywą nadzieją i gorącą miłością.
Gdy ten dzień chyli się ku zachodowi, polecamy Tobie całą ludzkość,
- niech wszyscy radują się bez końca Twoją niegasnącą światłością.
Ty jesteś jedynym Oblubieńcem Kościoła, który narodził się z Twego boku przebitego na krzyżu,
- uczyn nas świadkami Twojej miłości.
Spraw, aby wszyscy grzesznicy szczerze się nawrócili
- i wynagradzali zniewagi Tobie wyrządzone.
Ulżyj doli biednych, wybaw uwięzionych, obdarz zdrowiem chorych
- i swoimi dobrodziejstwami przywróć światu radość.
Dopuść zmarłych do oglądania Twojego oblicza
- i nam również daj szczęście przebywania z Tobą.

Modlitwa

Spraw, prosimy Cię, wszechmogący i miłosierny Boże, + abyśmy czcząc oblicze Chrystusa znieważone w czasie Męki naszymi grzechami, * mogli je oglądać jaśniejące w niebieskiej chwale. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg przez wszystkie wieki wieków.

WEZWANIE

Panie, otwórz wargi moje.

Ant. Okaż nam, Panie, oblicze swoje, * a będziemy zbawieni.

Jako psalm Wezwania zaleca się Psalm 95 (94), 100 (99), 67 (66) lub 24 (23).

GODZINA CZYTAŃ

K. † Boże, wejrzyj ku wspomżeniu memu.
W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

Powyższe wersety opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

1 Jezu Chryste, Panie miły,

O Baranku tak cierpliwy,
Wzniosłeś, wzniosłeś na krzyż ręce swoje,
Gładząc, gładząc nieprawości moje.

2 Płacz go człowiecze mizerny,
Patrzając jak jest miłosierny;
Jezus, Jezus na krzyżu umiera,
Słońce, słońce jasność swą zawiera.

3 Pan wyrzekł ostatnie słowa,
Zwisła Mu na piersi głowa;
Matka, Matka pod Nim frasobliwa
Stoi, stoi z bólu ledwie żywa.

4 Zasłona się potarganą,
Ziemia rwie się, ryczy skała;
Setnik, setnik woła: Syn to Boży!
Tłuszcza, tłuszcza wierząc w proch się korzy.

5 Jezu Chryste krzyżowany,
Któryś nosił srogie rany;
Synu Boga Ojca wszechmocnego
Z Duchem Świętym, Boga Jedyneho. Amen

PSALMODIA

1 ant. W ręce Twoje powierzam ducha mego, * Ty mnie odkupisz, Panie, wierny Boże.

Psalm 31 (30), 2-17, 20-25

Ufna modlitwa w cierpieniu

Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego (Łk 23, 46)

I

Panie, do Ciebie się uciekam, +
niech nigdy nie doznam zawodu, *
wybaw mnie w sprawiedliwości Twojej.
Nakłoń ku mnie Twego ucha, *
pośpiesz, aby mnie ocalić!
Bądź dla mnie skałą schronienia, *
warownią, która ocala.
Ty bowiem jesteś moją skałą i twierdzą, *
kieruj mną i prowadź przez wzgląd na swe imię.
Wydobądź z sieci zastawionej na mnie, *
bo Ty jesteś moją ucieczką.
W ręce Twoje powierzam ducha mojego, *
Ty mnie odkupisz, Panie, wierny Boże.
Nienawidzisz czcicieli bóstw marnych, *
ja zaś pokładam ufność w Panu.
Weselę się i cieszę Twoim miłosierdziem, +
boś wejrzał na moją nędzę, *
zrozumiałeś udrękę mej duszy.
I nie oddałeś mnie w ręce nieprzyjaciół, *
postawiłeś me stopy na miejscu przestronnym.

Ant. W ręce Twoje powierzam ducha mego, / Ty mnie odkupisz, Panie, wierny Boże.

2 ant. Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą * wybaw mnie w swoim miłosierdziu.

II

Zmiłuj się, Panie, nade mną, bo żyję w udręce, *

od smutku słabnie me oko i dusza, i ciało.

Moje życie upływa wśród zgryzoty, *
a lata moje wśród jęków.

Siłę tracę w ucisku, *
osłabły kości moje.

Stałem się przykładem hańby dla wszystkich mych wrogów, *
dla sąsiadów przedmiotem odrazy.

Postrachem dla moich znajomych, *
ucieka, kto mnie ujrzy na drodze.

Zapomnieli o mnie w sercach, jak o zmarłym, *
stałem się jak wyrzucone naczynie.

Słyszałem bowiem, jak wielu szeptało: +
"Trwoga jest dokoła!" *

Gromadzą się przeciw mnie, zamierzając odebrać mi życie.

Ja zaś pokładam ufność w Tobie, Panie, *
i mówię: "Tyś jest Bogiem moim".

W Twoim ręku są moje losy, *

wyrywaj mnie z rąk wrogów i prześladowców.

Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad twym sługą, *
wybaw mnie w swoim miłosierdziu.

Ant. Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą * wybaw mnie w swoim miłosierdziu.

3 ant. Błogosławiony Pan, * który mi okazał swoje cuda i łaskę.

III

Jakże jest wielka dobroć Twoja Panie, *
którą zachowałeś dla bogobojnych.

Okazujesz ją tym, którzy uciekają się do Ciebie *
na oczach ludzi.

Oślaniasz ich Twą obecnością od spisku mężów, *
ukrywasz w swym namiocie przed swarliwym językiem.

Niech będzie Pan błogosławiony, *

On cuda swoje i łaskę okazał mi w mieście warownym.

Ja zaś w przerażeniu mówiłem: *

"Odrażony jestem od Twego oblicza".

Lecz Ty wysłuchałeś mój głos błagalny, *
gdy wołałem do Ciebie.

Miłujcie Pana, wszyscy, co cześć Mu oddajecie. +

Pan chroni wiernych, *

a pysznym z nawiązką odpłaca.

Bądźcie dzielni i mężnego serca, *
wszyscy, którzy ufacie Panu.

Ant. Błogosławiony Pan, / który mi okazał swoje cuda i łaskę.

K. Szukam, o Panie, Twojego oblicza.

W. Swego oblicza nie zakrywaj przede mną.

I CZYTANIE

Z Księgi Proroka Izajasza

Iz 52, 13 - 53, 12

Czwarta pieśń Sługi Jahwe: Jego cierpienia, śmierć i chwala

Oto się powiedzie mojemu Słudze,
wybije się, wywyższy i wyrośnie bardzo.
Jak wielu osłupiało na Jego widok -
tak nieludzko został oszpecony Jego wygląd

i postać Jego była niepodobna do ludzi -
tak mnogie narody się zdumieją,
królowie zamkną przed Nim usta,
bo ujrzą coś czego im nigdy nie opowiadano,
i pojmą coś niesłuchanego.
Któż uwierzy temu, cośmy słyszeli?
Na kimże się ramię Pańskie objawiło?
On wyrósł przed nami jak młode drzewo
I jakby korzeń z wyschniętej ziemi.
Nie miał On wdzięku ani też blasku,
aby na Niego popatrzeć,
ani wyglądu, by się nam podobał.
Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi,
Mąż boleści, oswojony z cierpieniem,
jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa,
wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic.
Lecz On się obarczył naszym cierpieniem,
On dźwigał nasze boleści,
a myśmy Go za skazańca uznali,
chłostanego przez Boga i zdeptanego.
Lecz On był przebity za nasze grzechy,
zdruzgotany za nasze winy.
Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas,
a w Jego ranach jest nasze zdrowie.
Wszyscyśmy pobłądzili jak owce,
każdy z nas się obrócił ku własnej drodze,
a Pan zwalił na Niego
winy nas wszystkich.
Dręczono Go, lecz sam dał się gnębić,
nawet nie otworzył ust swoich.
Jak baranek na rzeź prowadzony,
jak owca niema wobec strzygących ją,
tak nie otworzył ust swoich.
Po udręce i sądzie został usunięty;
a kto się przejmuje Jego losem?
Tak! Zgładzono Go z krainy żyjących;
za grzechy mego ludu został zbity na śmierć.
Grób Mu wyznaczono między bezbożnymi,
i w śmierci swej był [na równi] z bogaczem,
choć nikomu nie wyrządził krzywdy
i w Jego ustach kłamstwo nie powstało.
Spodobało się Panu zmiażdżyć Go cierpieniem.
Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy ,
ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży,
a wola Pańska spełni się przez Niego.
Po udrękach swej duszy,
ujrzy światło i nim się nasyci.
Zacny mój Sługa usprawiedliwi wielu,
ich nieprawości On sam dźwigać będzie.
Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy,
i posiadzie możnych jako zdobycz,
za to, że Siebie na śmierć ofiarował
i policzony został pomiędzy przestępców.
A On poniósł grzechy wielu,
i oręduje za przestępcami.

RESPONSORIUM

Hbr 10, 10; 13, 15; 10, 19

W. Przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa / uświęceni jesteśmy raz na zawsze. * Przez Niego więc składamy Bogu / ofiarę pochwalną nieustannie.

K. Mamy więc pewność, iż wejdziemy do Miejsca Świętego przez krew Jezusa. **W.** Przez Niego.

CZYTANIE II

Z Listu apostołskiego Jana Pawła II *Novo millennio ineunte*

(rozdz. II p. 23. 25. 26. 28)

Oblicze do kontemplacji

"Szukam, o Panie, Twojego oblicza" (Ps 27 [26], 8). Ta tęsknota Psalmisty sprzed stuleci nie mogła doczekać się wspanialszego i bardziej zdumiewającego zaspokojenia niż kontemplacja oblicza Chrystusa. W Nim Bóg naprawdę pobłogosławił nam i sprawił, że "Jego oblicze zajaśniało" nad nami (por. Ps 67 [66], 3). (...)

Kontemplacja oblicza Jezusa pozwala nam zatem zbliżyć się do *najbardziej paradoksalnego aspektu Jego tajemnicy*, który ujawnia się w ostatniej godzinie, w godzinie Krzyża. Jest to tajemnica w tajemnicy, którą człowiek może jedynie adorować na kolanach.

Stoi nam przed oczyma przejmująca scena konania w Ogrójcu. Jezus, przygnębiony wizją oczekującej Go próby, stojąc samotnie przed obliczem Boga przyzywa Go jak zawsze imieniem wyrażającym czułość i poufałość: "Abba, Ojciec". Prosi Go, aby oddalił od Niego - jeśli to możliwe - kielich cierpienia (por. Mk 14, 36). Jak się jednak wydaje, Ojciec nie chce wysłuchać prośby Syna. Aby na nowo ukazać człowiekowi oblicze Ojca, Jezus musiał nie tylko przyjąć ludzkie oblicze, ale obarczyć się nawet "obliczem" grzechu. "On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą" (2 Kor 5, 21).

Nigdy nie przestaniemy badać nieprzeniknionej głębi tej tajemnicy. Ten paradoks ujawnia się z całą ostrością w okrzyku bólu, na pozór rozpaczliwym, jaki Jezus wydaje na krzyżu: "*Eloi, Eloi, lema sabachtani*", to znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił?" (Mk 15, 34). (...)

Okrzyk Jezusa na krzyżu, drodzy Bracia i Siostry, nie wyraża zatem lęku i rozpacz, ale jest modlitwą Syna Bożego, który z miłości oddaje swe życie Ojcu dla zbawienia wszystkich. W chwili, gdy utożsamia się z naszym grzechem, "opuszczony" przez Ojca, Jezus "opuszcza" samego siebie, oddając się w ręce Ojca. Jego oczy pozostają utkwione w Ojcu. Właśnie ze względu na tylko Jemu dostępne poznanie i doświadczenie Boga nawet w tej chwili ciemności Jezus dostrzega wyraźnie cały ciężar grzechu i cierpi z jego powodu. Tylko On, który widzi Ojca i w pełni się Nim raduje, rozumie do końca, co znaczy sprzeciwiać się Jego miłości przez grzech. Jego męka jest przede wszystkim straszliwą udręką duchową, dotkliwszą nawet niż cierpienie cielesne. (...)

Tak jak w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę, Kościół nadal kontemplanuje nieustannie to zakrwawione oblicze, w którym ukryte jest życie Boże, a światu zostaje ofiarowane zbawienie. Jednakże ta kontemplacja oblicza Chrystusa nie może zatrzymać się na wizerunku Ukrzyżowanego. *Chrystus jest Zmartwychwstałym!* (...)

W dwa tysiące lat po tych wydarzeniach Kościół przeżywa je tak, jak gdyby dokonały się dzisiaj. Jako Oblubienica Chrystusa kontemplanuje w Jego obliczu swój skarb i swoją radość. "*Dulcis Iesu memoria, dans veracordis gaudia*": jakże słodko jest wspominać Jezusa, źródło prawdziwej radości serca! Pokrzepiony tym doświadczeniem, Kościół wyrusza dziś w dalszą drogę, aby głosić Chrystusa światu na początku trzeciego tysiąclecia: On jest "wczoraj i dziś, ten sam także na wieki" (Hbr 13, 8).

RESPONSORIUM

por. 2 Kor 4, 6; por. Hbr 9, 28. 24

W. Bóg zabłysnął w naszych sercach + by oślnić nas jasnością poznania chwały Bożej na obliczu Chrystusa * który raz jeden był ofiarowany / dla zgładzenia grzechu wielu.

K. Chrystus bowiem wszedł nie do świątyni zbudowanej rękami ludzkimi, ale do samego nieba, aby teraz wstawiać się za nami. **W.** Który raz jeden.

HYMN Ciebie, Boże, chwalimy.

Ciebie, Boże, chwalimy,
Ciebie, Panie, wysławiamy.
Tobie, Ojcu Przedwiecznemu,
wszystka ziemia cześć oddaje.
Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie niebiosa i wszystkie Moce:
Tobie Cherubini i Serafini
nieustannym głosem pieniem:
Święty, Święty, Święty
Pan Bóg Zastępów!
Pełne są niebiosa i ziemia
majestatu chwały Twojej.
Ciebie przesławny chór Apostołów,
Ciebie Proroków poczet chwalebny,
Ciebie wychwala
Męczenników zastęp świetlany.
Ciebie po wszytkiej ziemi
wysławia Kościół święty:
Ojca niezmiernego majestatu,
godnego uwielbienia, prawdziwego
i Jedynego Twojego Syna,
Świętego także
Ducha Pocieszyciela.
Tyś Królem chwały, o Chryste,
Tyś Ojca Synem Przedwiecznym.
Ty, dla zbawienia naszego biorąc człowieczeństwo,
nie wahałeś się wstąpić w łono Dziewicy.
Ty, skruszywszy żądło śmierci,
otworzyłeś wierzącym królestwo niebios.
Ty po prawicy Boga zasiadasz
w Ojcowskiej chwale.
Ty przyjdiesz jako Sędzia:
tak wszyscy wierzymy.
Błagamy Cię przeto: dopomóż swym sługom,
których najdroższą Krwią odkupiłeś.
Policz ich między świętych Twoich
w wiekuistej chwale.

Następującą część hymnu można według uznania opuścić:

Zachowaj lud swój, o Panie,
i błogosław dziedzictwu swojemu.
I rządz nimi,
i wywyższaj ich aż na wieki.
Po wszystkie dni
błogosławimy Ciebie
I wysławiamy imię Twe na wieki,
na wieki bez końca.
Racz, Panie, w dniu dzisiejszym
zachować nas od grzechu.
Zmiłuj się nad nami, Panie,
zmiłuj się nad nami.
Niech miłosierdzie Twoje, Panie, okaże się nad nami,
jako my w Tobie ufność pokładamy.
W Tobie, o Panie, złożyłem nadzieję,
nie będę zawstydzony na wieki.

Modlitwa

Spraw, prosimy Cię, wszechmogący i miłosierny Boże, + abyśmy czcząc oblicze Chrystusa
znieważone w czasie Męki naszymi grzechami, * mogli je oglądać jaśniejące w niebieskiej chwale. Przez
naszego Pana, Jezusa Chrystusa, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg przez
wszystkie wieki wieków.

JUTRZNIA

K. † Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu.
W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

HYMN

- 1 Uwielbiam, Jezu, oblicze Twoje,
Jasnością Bóstwa płonące,
Zranione, zbite za grzechy moje,
Okrutne męki cierpiące.
- 2 Jezu z Tobą, przez Ciebie i w Tobie
My Bogu Ojcu wynagradzamy,
O miłosierdzie w obecnej dobie
I przebaczenie grzechów błagamy.
- 3 Niech z Twego Boskiego Oblicza Panie
Popłyną łaski Twej zdroje,
Nawiedz, prosimy, nas sługi swoje
Królestwa Twego pokojem.
- 4 Jezu Chryste, nasz Odkupicielu,
W którym zbawienie i miłosierdzie;
Podzięka Tobie z Ojcem i Duchem,
Przez całą wieczność niech będzie chwała. Amen.

PSALMODIA

1 ant. Odwróć, Boże, swe oblicze od moich grzechów * i zmaż wszystkie moje przewinienia.

Psalm 63, 2-9 **Tęsknota za Bogiem**

Ten czuwa przy Bogu, kto odrzuca ciemne uczynki

Boże, mój Boże, szukam Ciebie *
i pragnie Ciebie moja dusza.
Ciało moje tęskni za Tobą, *
jak zeschła ziemia łaknąca wody.
Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni, *
by ujrzeć Twą potęgę i chwałę.
Twoja łaska jest cenniejsza od życia, *
więc słać Cię będą moje wargi.
Będę Cię wielbił przez całe me życie *
i wzniosę ręce w imię Twoje.
Moja dusza syci się obficie, *
a usta Cię wielbią radosnymi wargami,
Gdy myślę o Tobie na moim posłaniu *
i o Tobie rozważam w czasie moich czuwań.
Bo stałeś się dla mnie pomocą *
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
"Do Ciebie Ignie moja dusza, *
prawica Twoja mnie wspiera".
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Odwróć, Boże, swe oblicze od moich grzechów * i zmaż wszystkie moje przewinienia.

2 ant. Bóg nie oszczędził własnego Syna, * lecz za nas wszystkich wydał Go w ofierze.

Pieśń (Dn 3, 57-88. 56)
Cale stworzenie wielbi Boga

Chwalcie Boga naszego, wszyscy Jego słudzy (Ap 19, 5)

Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła Pańskie, *
chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.

Błogosławcie Pana, aniołowie Pańscy, *
błogosławcie Pana, niebios.

Błogosławcie Pana, wszelkie wody podniebne, *
błogosławcie Pana, wszystkie potęgi.

Błogosławcie Pana, słońce i księżycu, *
błogosławcie Pana, gwiazdy na niebie.

Błogosławcie Pana, deszcze i rosy, *
błogosławcie Pana, wszystkie wichry niebieskie.

Błogosławcie Pana, ogniu i żarze, *
błogosławcie Pana, upale i chłodzie.

Błogosławcie Pana, rosy i szrony, *
błogosławcie Pana, mrozy i zimna.

Błogosławcie Pana, lody i śniegi, *
błogosławcie Pana, dzień i noc.

Błogosławcie Pana, światło i ciemności, *
błogosławcie Pana, błyskawice i chmury.

Niech ziemia błogosławi Pana, *
niech Go chwali i wywyższa na wieki.

Błogosławcie Pana, góry i pagórki, *
błogosławcie Pana, wszelkie rośliny na ziemi.

Błogosławcie Pana, źródła wodne, *
błogosławcie Pana, morza i rzeki.

Błogosławcie Pana, wieloryby i morskie stworzenia, *
błogosławcie Pana, wszelkie ptaki powietrzne.

Błogosławcie Pana, dzikie zwierzęta i trzody, *
błogosławcie Pana, synowie ludzcy.

Błogosław Pana, Izraelu, *
chwal Go i wywyższaj na wieki.

Błogosławcie Pana, kapłani Pańscy, *
błogosławcie Pana, słudzy Pańscy.

Błogosławcie Pana, duchy i dusze sprawiedliwych, *
błogosławcie Pana, święci i pokornego serca.

Błogosławcie Pana, Chananiaszu, Azariaszu i Miszaelu, *
chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.

Błogosławmy Ojca i Syna, i Ducha Świętego, *
chwalmy Go i wywyższajmy na wieki.

Błogosławiony jesteś, Panie, na sklepieniu nieba, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.

Na końcu tej pieśni nie mówi się Chwała Ojcu.

Ant. Bóg nie oszczędził własnego Syna, * lecz za nas wszystkich wydał Go w ofierze.

3 ant. Kiedy przyjdę * i ujrzę oblicze Boże?

Psalm 149
Radość świętych

Synowie Kościoła, synowie nowego ludu, radują się swym Królem, Chrystusem (Hezychiusz)

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
głoście Jego chwałę w zgromadzeniu świętych.
Niech się Izrael cieszy swoim Stwórcą, *
a synowie Syjonu radują swym Królem.
Niech imię Jego czczą tańcem, *
niech grają Mu na bębnie i cytrze.
Bo Pan swój lud miłuje, *
pokornych wieńczy zwycięstwem.
Niech święci cieszą się w chwale, *
niech się weselą przy uczcie niebieskiej.
Chwała Boża niech będzie w ich ustach, *
a miecz obosieczny w ich ręku,
Aby pomścić się na poganach *
i karę wymierzyć narodom,
Aby ich królów zakuć w kajdany, *
a dostojników w żelazne łańcuchy,
Aby się spełnił wydany na nich wyrok. *
To jest chwałą wszystkich świętych Jego.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Kiedy przyjdę * i ujrzę oblicze Boże?

CZYTANIE

Ef 2, 4-6

Bóg będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaka nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia - łaską bowiem jesteście zbawieni - razem też wskrzesił i razem posadził na wyżynach niebieskich - w Chrystusie Jezusie.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Chrystus cierpiał i zmartwychwstał, * Bóg ustanowił Go sędzią żywych i umarłych. **W.** Chrystus. **K.** Każdy, kto w Niego wierzy, przez Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów. **W.** Bóg ustanowił. **K.** Chwała Ojcu. **W.** Chrystus.

Ant. do pieśni Zachariasza Wejrzyj, Boże, na oblicze Chrystusa * zmiłuj się nad nami.

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, *
bo lud swój nawiedził i wyzwolił.
I wzbudził dla nas moc zbawczą *
w domu swego sługi Dawida.
Jak zapowiedział od dawna *
przez usta swych świętych proroków,
Że nas wybawi od naszych nieprzyjaciół *

i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;
Że naszym ojcom okaże miłosierdzie *
i wspomni na swe święte przymierze,
Na przysięgę, którą złożył *
ojcu naszemu Abrahamowi.
Da nam, że z mocy nieprzyjaciół wyrwani, *
służyć Mu będziemy bez trwogi,
W pobożności i sprawiedliwości przed Nim *
po wszystkie dni nasze.
A ty, dziecię, zwać się będziesz prorokiem Najwyższego, *
gdyż pójdziesz przed Panem przygotować Mu drogi.
Jego ludowi dasz poznać zbawienie *
przez odpuszczenie grzechów.
Dzięki serdecznej litości naszego Boga, *
z jaką nas nawiedzi z wysoka Wschodzące Słońce,
By oświecić tych, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają, *
aby nasze kroki skierować na drogę pokoju.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. do pieśni Zachariasza Wejrzyj, Boże, na oblicze Chrystusa * zmiłuj się nad nami.

PROŚBY

Ze szczerą pobożnością uwielbiamy naszego Odkupiciela, który za nas poniósł śmierć i został pogrzebany, aby powstać z martwych. Zanośmy do Niego pokorne błaganie:

Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad nami.

Chryste, nasz Panie i Mistrzu, Ty stałeś się dla nas posłusznym aż do śmierci,

- naucz nas ustawicznego posłuszeństwa woli Ojca.

Chryste, nasze życie, Ty umierając na drzewie krzyża, pokonałeś śmierć i piekło,

- pozwól nam z Tobą umierać, abyśmy z Tobą powstałi do życia.

Chryste, nasz Królu, Ty stałeś się pośmiewiskiem ludzi i jak robak byłeś zdeptany,

- naucz nas naśladować Twoją zbawienną pokorę.

Chryste, nasze zbawienie, Ty oddałeś za nas życie jako za umiłowanych braci,

- spraw, abyśmy darzyli się nawzajem tą samą miłością.

Chryste, nasz Odkupicielu, Ty rozłożyłeś ręce na krzyżu, aby pociągnąć do siebie ludzi wszystkich wieków,

- zgromadź w swoim wiekuistym królestwie rozproszone dzieci Boże.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Spraw, prosimy Cię, wszechmogący i miłosierny Boże, + abyśmy czcąc oblicze Chrystusa znieważone w czasie Męki naszymi grzechami, * mogli je oglądać jaśniejące w niebieskiej chwale. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

K. † Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,

i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

HYMN jak w Częściach stałych.

Np.

1 Szósta nadeszła godzina
I do modlitwy przyzywa,
Chwałę więc Bogu należną
Oddajmy duchem radosnym.

2 O tej godzinie Baranek
Odkupił grzechy ludzkości,
Mocą ofiary krzyżowej
Straconą cześć nam przywrócił.

3 Jego to jasność na krzyżu
Zaćmiła blaski południa,
Przeto swe serca otwórzmy
Na dar tak wielkiej światłości.

4 Ojcu i Jego Synowi
Z Najświętszym Duchem miłości
Chwała, podzięką i hołdy
Niech będą teraz i zawsze. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 Widzieliśmy Go wzgardzonego, * męża boleści, oswojonego z cierpieniem.

Psalm 22 (21)

Męka Sprawiedliwego i wysłuchanie Jego prośby

Jezus zawołał donośnym głosem: "Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścić?"

(Mt 27, 46)

I

Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścić? *
Daleko jesteś, mój Wybawco, od mych prośb i wołania.
Boże mój, wołam we dzień, lecz nie odpowiadasz, *
wołam i nocą, lecz nie znajduję spokoju.
A przecież Ty mieszkasz w świątyni, *
Chwało Izraela.
W Tobie nasi ojcowie ufność pokładali, *
zaufali Ci, a Tyś ich uwolnił.
Do Ciebie wołali i zostali zbawieni, *
ufali Tobie i nie zaznali wstydu.
Ja zaś jestem robak, a nie człowiek, *
pośmiewisko dla ludzi i wzgarda pospółstwa.
Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą, *
wykrzywiają wargi i potrząsają głowami.
"Zaufał Panu, niech go Pan wyzwoli, *
niech go ocali, jeśli go miłuje".
To Ty mnie wydobyłeś z łona matki, *
Tyś mnie przy jej piersi uczynił bezpiecznym,

Tobie od urodzenia zostałem oddany, *
od wyjścia z łona matki jesteś moim Bogiem.
Nie stój z dala ode mnie, bo klęska jest blisko *
i nie ma nikogo, kto by mi dopomógł.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

II

Otoczyło mnie stado byków, *
osaczają mnie byki Baszanu.
Rozwierają przeciwko mnie paszcze, *
jak drapieżny lew, który ryczy.
Siły uszły ze mnie jak woda, *
rozluźniły się wszystkie kości moje.
Serce w воск się zamienia *
i topnieje w moim wnętrzu,
Gardło me wyschło jak skorupa, +
język mój przywarł do podniebienia *
i położyłeś mnie w prochu śmierci.
Sfory psów mnie opadła, *
otoczyła mnie zgraja złoczyńców.
Przebodli moje ręce i nogi, *
policzyć mogę wszystkie kości moje.
A oni na mnie patrzą sycąc się mym widokiem, +
dzielą między siebie moje szaty *
i los rzucają o moją suknię.
Ty zaś Panie, nie stój z daleka, *
Pomocy moja, śpiesz mi na ratunek!
Ocal od miecza moje życie, *
duszę moją jedyną wyrwij z psich pazurów.
Wybaw mnie z lwiej paszczęki *
i mnie biednego od rogów bawolich.
Będę głosił swym braciom Twoje imię *
i będę Cię chwalił w zgromadzeniu wiernych.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

III

"Chwalcie Pana, wy którzy Go wielbicie, +
niech sławi Go całe potomstwo Jakuba, *
niech się Go lęka całe potomstwo Izraela.
Bo On nie wzgardził ani się nie brzydził nędzą ubogiego, +
ani nie ukrył przed nim swojego oblicza *
i wysłuchał go, gdy ten do Niego wołał".
Dzięki Tobie płynie moja pieśń pochwalna w wielkim zgromadzeniu. *
Wypełnię moje śluby wobec czcicieli Boga.
Ubodzy będą jedli i zostaną nasyceni, +
będą chwalić Pana ci, którzy Go szukają: *
"Serca wasze niech żyją na wieki!"
Przypomną sobie i wrócą do Pana wszystkie krańce ziemi, *
oddadzą Mu pokłon wszystkie szczepy pogańskie,

Bo władza królewska należy do Pana *
i On panuje nad narodami,
Jemu się pokłonią wszyscy śpiący w ziemi, *
przed Nim zegną się wszyscy, którzy staną się prochem.
A moja dusza będzie żyła dla Niego, +
potomstwo moje Jemu będzie służyć, *
przyszłym pokoleniom o Panu opowie.
I sprawiedliwość jego ogłoszą ludowi, który się narodzi: *
"Pan to uczynił".
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Widzieliśmy Go wzgardzonego, * męża boleści, oswojonego z cierpieniem.

CZYTANIE

Hbr 12, 2-3

Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Boga. Zastanawiajcie się więc nad Tym, który ze strony grzeszników taką wielką wycierpiał wrogość przeciw sobie, abyście nie ustawali, złamani na duchu.

K. Wspomnij na mnie, Panie.

W. Gdy przyjdiesz do swego Królestwa.

Modlitwa

Spraw, prosimy Cię, wszechmogący i miłosierny Boże, + abyśmy czcząc oblicze Chrystusa znieważone w czasie Męki naszymi grzechami, * mogli je oglądać jaśniejące w niebieskiej chwale. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg przez wszystkie wieki wieków.

II NIESZPORY

K. † Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

HYMN

1 Oblicze Boskie Zbawcy naszego,
Za grzechy świata strasznie zranione,
Żeś z synów ludzkich najpiękniejszego,
Któż pozna, gdyś tak dziwnie zmienione?

2 Skronie Twe ciśnię z cierni korona,
Oczy zamglone krwawymi łzami
I plwocinami twarz zeszpecona,
Zlewa ją Boska Krew strumieniami.

3 Lecz wdzięku Twego oblicza Panie
Nic oczom duszy odjąć nie zdoła.
Straszne Twej twarzy sponiewieranie
Tym silniej serca ku Tobie woła.

- 4 Pod Twojej Boskiej twarzy zasłoną
My żyć pragniemy na biednej ziemi,
W boleści widzieć ją utajoną,
Aż nam promieńmi błysnie jasnymi.
- 5 Aż nam się kiedyś w chwale ukaże
I niebo zaćmi swoją pięknnością,
Widok jej skazę win naszych zmaże,
Wieczną się stanie nam szczęśliwością.
- 6 Wielbimy Ciebie Baranku Boży
Niech Twe oblicze nam zajaśnieje
Byśmy śpiewali w niebie pieśń chwały
Trójcy Najświętszej na wieki wieków.

PSALMODIA

1 ant. Szczęśliwy lud, co umie się radować, * chodzi, o Panie, w świetle Twego oblicza.

Psalm 139 (138)

Bóg wszystko przenika

Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie (J 14, 11a)

I

Przenikasz i znasz mnie, Panie, *
Ty wiesz, kiedy siedzę i wstaję.
Z daleka spostrzegasz moje myśli, +
przyglądasz się, jak spoczywam i chodzę, *
i znasz wszystkie moje drogi.
Zanim słowo się znajdzie na moim języku, *
Ty, Panie, już znasz je w całości.
Ty ze wszystkich stron mnie ogarniasz *
i kładziesz na mnie swą rękę.
Zbyt przedziwna jest dla mnie Twoja wiedza, *
tak wzniosła, że pojąć jej nie mogę.
Gdzie ucieknę przed duchem Twoim? *
Gdzie oddalę się od Twego oblicza?
Jeśli wstąpię do nieba, Ty tam jesteś, *
jesteś przy mnie, gdy położę się w Otchłani.
Gdybym wziął skrzydła jutrzeńki, *
gdybym zamieszkał na krańcach morza,
Tam również będzie mnie wiodła Twa ręka *
i podtrzyma mnie Twoja prawica.
Jeśli powiem "Niech więc mnie ciemność zasłoni *
i noc mnie otoczy jak światło",
To nawet mrok nie będzie dla Ciebie ciemny, +
a noc jak dzień będzie jasna, *
bo mrok jest dla Ciebie jak światło.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Szczęśliwy lud, co umie się radować, / chodzi, o Panie, w świetle Twego oblicza.

2 ant. W sprawiedliwości ujrzę Twe oblicze, * ze snu powstając, nasycę się Twoim widokiem.

II

Ty bowiem stworzyłeś moje wnętrze *
i utkałeś mnie w łonie mej matki.
Sławię Cię, żeś mnie tak cudownie stworzył; +
godne podziwu są Twoje dzieła *
i duszę moją znasz do głębi.
Nie byłem dla Ciebie tajemnicą, +
kiedy w ukryciu nabierałem kształtów, *
utkany we wnętrzu ziemi.
Oczy Twoje widziały moje czyny *
i wszystkie spisane są w Twej księdze.
Dni przeznaczone dla mnie, *
nim choćby jeden z nich nastął.
Jak bezcenne są dla mnie Twoje myśli, Boże, *
jak niezmierna jest ich liczba!
Gdybym chciał je zliczyć, więcej ich niż piasku; *
gdybym doszedł do końca, nadal jestem z Tobą.
Przeniknij mnie, Boże, i poznaj moje serce, *
doświadcz mnie i poznaj moje myśli.
I zobacz, czy idę drogą nieprawą, *
a prowadź mnie drogą odwieczną.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. W sprawiedliwości ujrzę Twe oblicze, / powstając ze snu nasycę, się Twoim widokiem.

3 ant. Boga nikt nigdy nie widział; * Jednorodzony Syn, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył.

Pieśń

1 Kor 13, 1-8. 13

Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, *
a miłości bym nie miał,
Stałbym się jak miedź brzęcząca *
albo cymbał brzęmiący.
Gdybym też miał dar prorokowania *
i poznał wszystkie tajemnice,
I posiadał wszelką wiedzę *
i wszelką wiarę, tak iżbym góry przenosił,
A miłości bym nie miał, *
byłbym niczym.
I gdybym całą majątność moją rozdał na jałmużnę, +
a ciało wydał na spalenie, lecz nie miał miłości, *
nic bym nie zyskał.
Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest, +
miłość nie zazdrości i nie szuka uznania, *
nie unosi się pychą;
Nie dopuszcza się bezwstydu i swego nie szuka, *
nie unosi się gniewem, nie pamięta złego;
Nie cieszy się z niesprawiedliwości, *
lecz weseli się z prawdy.
Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, +
we wszystkim pokłada nadzieję *
i wszystko przetrzyma.
Miłość nigdy nie ustaje *
i nie jest jak proroctwa, które się skończą,
Albo jak dar języków, który zniknie, *
lub jak wiedza, której zabraknie.

Teraz więc trwają te trzy: wiara, nadzieja i miłość, *
a miłość jest z nich największa.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Boga nikt nigdy nie widział; * Jednorodzony Syn, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył.

Czytanie

Ef 5, 1-2

Bądźcie naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane, i postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i dani na wdzięczną wonność Bogu.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Miłujmy się wzajemnie, * bo miłość jest z Boga. **W.** Miłujmy się. **K.** Każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. **W.** Bo miłość. **K.** Chwała Ojcu. **W.** Miłujmy się.

Ant. do pieśni Maryi Bóg wybrał nas, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem; * z miłości przeznaczył nas dla siebie / ku chwale majestatu swej łaski.

Wielbi dusza moja Pana *

i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.

Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. *

Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *

a Jego imię jest święte.

Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *

nad tymi, którzy się Go boją.

Okazał moc swego ramienia, *

rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.

Strącił władców z tronu, *

a wywyższył pokornych.

Głodnych nasycił dobrami, *

a bogatych z niczym odprawił.

Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *

pomny na swe miłosierdzie,

Jak obiecał naszym ojcom, *

Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. do pieśni Maryi Bóg wybrał nas, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem; * z miłości przeznaczył nas dla siebie / ku chwale majestatu swej łaski.

PROŚBY

Dzięki składajmy Chrystusowi Panu, który umierając na krzyżu obdarzył nas życiem. Z całego serca zanośmy do Niego nasze błaganie.

Okaz nam, Panie, światło Twojego Oblicza.

Ty powierzyłeś naszemu papieżowi N. troskę o wszystkie Kościoły,

- obdarz go niezłomną wiarą, żywą nadzieją i gorącą miłością.

Gdy ten dzień chyli się ku zachodowi, polecamy Tobie całą ludzkość,

- niech wszyscy radują się bez końca Twoją niegasnącą światłością.
- Ty jesteś jedynym Oblubieńcem Kościoła, który narodził się z Twego boku przebitego na krzyżu,
- uczyn nas świadkami Twojej miłości.
- Spraw, aby wszyscy grzesznicy szczerze się nawrócili
- i wynagradzali zniewagi Tobie wyrządzone.
- Ulżyj doli biednych, wybaw uwięzionych, obdarz zdrowiem chorych
- i swoimi dobrodziejstwami przywróć światu radość.
- Dopuszcz zmarłych do oglądania Twojego oblicza
- i nam również daj szczęście przebywania z Tobą.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Spraw, prosimy Cię, wszechmogący i miłosierny Boże, + abyśmy czcząc oblicze Chrystusa znieważone w czasie Męki naszymi grzechami, * mogli je oglądać jaśniejące w niebieskiej chwale. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg przez wszystkie wieki wieków.